

verūramen cum magna angustia abstulerunt
eam illi. Et ducto eo ante alexandrū miratus
est valde alexander in figura eius et iussit illū
ligari et in igne occidi. factumq; est

Tandemq; amoto exercitu venit in aliū campum ī
quo erant arbores mire celsitudinis q̄ cum sole
oriebantur et cum eo occidebant. s. ab hora p̄a
diei exiebant subtus terra usq; ad horam sextaz
ab hora vero sexta usq; ad occasum solis decrese
bant sub terra. Ille em̄ arbores ferebant fructū
odiferos. Videns autem eos alexander prece
pit vni ex militibus suis ut tolleret ex fructu
illarum et ferret eum sibi. Ille vero abiens ut
tolleret fructum illarum arborum percussit eū
statim malignus spūs et mortuū ē. Et cōtinuo
audierunt vocem de celo precipientē illis ne q̄s
accederet p̄pius ad ip̄as arbores. q̄a statū mori
tur quisquis ad eas accedent. Erant em̄ simili
ter in ipso campo amirissime quas si quis tan
gere volebat ignis exiens ex eis incēdbat eos

De ascēsu montis ad adamātim et locu
Et exinde amoto exer **T**one arboris
ritu venerunt ad montē adamantinū
in cuius ripa pendeāt cathene auree
habebatq; mons ille gradus ex lapide saphiro
duo milia quingentos per quos homines ascē
debant in ipsum montē et castrametatus est ibi